

Éhn József laudáció

Elhangzott 2010. szeptember 20-án a Magyar Tudományos Akadémia Felolvasótermében a Széchenyi Társaság Díja átadása alkalmával

Alkotó, felelős eszme – alkotó, felelős hivatás
Tettekkel egy tudatos *nemzetért*, HAZÁNKÉRT!

„Vannak korszakos szörnyű tévedések / És vad politikai divatok – / De néha egy-egy költő mondja el / Joggal: az állam én vagyok. / Két évtizedes idegen keretben / Mi megláttuk az örök lényeket – / Országokat lehet szétdarabolni: / Nem lehet legyilkolni lelketeket”- írta 1941 májusában Reményik Sándor: *Mi a magyar?* című költeményében.

A 2004. december 5-i népszavazás kudarcra egy nemzetet rázott meg, de csak pillanatokra megbénítva, hogy azután a feleszmélést tett, tettek kövessék. Az idézett költemény tartalma – évtizedekkel megterhelten –, de ismét időszerűvé váltan, szó szerint csatasorba állította azon „jóra összeesküvőket”, akik közül messze kiemelkedik (a maga rendkívül szerénységében, de ezt messze magasan a tettekben megvalósult és folyamatosan megvalósuló), a 2005 januárjában Éhn József hívó szavára megalakult civil szervezet. E szervezetet olyan kiváló közéleti személyiségek hozták létre, akik munkájukkal, jövedelmükkel, energiájukkal a magyar nemzet jótékony elemeit fogták össze. Egy önálló, kulturális határokkal egyesített, a magyar nemzetért elkötelezett egyesület, a *Társaság a Kárpát-medence Magyarságáért* elnevezéssel jött így létre, s elnökévé Éhn Józsefet választották.

Így indult útjára az a nemes – a nemzettel, a hazával törődő, azt vigyázó – tevékenység, mely széleskörű tevékenységével a magyarság fennmaradását szolgálja itthon, s az 1920-ban törvénytelenül elcsatolt nyolc területen, az „önmagával határos ország” lelkeiért, honfitársainkért. Maradékalanul, folyamatosan, hittel, tudással, szent akarattal, alkotó, felelős eszmeiséggel és hivatással munkálkodó szervezet.

Éhn József okleveles mérnök, 1942. augusztus 20-án született Budapesten, kétgyermekes család első gyermekeként. Szüleitől – ahogyan rájuk emlékeznek – a lehető legjobb hon- és emberszerető nevelést kapta. Édesapját, akit annak idején munkahelyén munkatársai a Vállalati munkástanács tagjává választottak, a Kádár rendszer kilenc hónapos közbiztonsági őrizettel, valamint három év rendőrségi felügyelettel súlyosbított. E korszak ún. alkalmazotti módszerei, ez ügy mementóként élő tanulságai, tanulságai a fiatalember további életpályájára is messzemenő hatással bírtak. Így volt ez akkor is, amikor felsőfokú tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen – magas pontszámai ellenére – csak miniszteri fellebbezéssel kezdhette meg, s ahol 1972-ben vízépítőipari szakmérnöki oklevelet is szerzett, majd 1994-től a Vízépítési Tanszék címzetes egyetemi docense, 1994–2002 között e tanszék keretén belül a külföldi hallgatók francia nyelvű oktatását végzi több más, szakmai, felnőtt oktatásain túl.

Fiatal diplomás mérnökként először a Vízügyi Tervező Vállalatnál helyezkedett el (később VIZITERV Mérnökszolgálati Vállalat), ahol 1990 decemberéig dolgozott. Később, végigjárva a tervező- és szakmérnöki hierarchia minden lépcsőfokát, és pótolhatatlan tapasztalatokat szerezve Algériába irányította a sors és a feladat, ahol megszakítással nyolc éven át vezette a tervezői csoportot, majd az osztályt. 1988-ban a Vállalati Tanács vállalatvezetőnek választotta, mely választás alapja Éhn József mind emberi, mind kiváló szakmai tudása, s eredményei.

Széleskörű munkái közepette nyelveket tanult, majd francia, német, angol nyelvtudása birtokában, valamint az egyre karizmatikusabb építőmérnöki szaktudásával a települési vízgazdálkodás és a környezetvédelem helyi problémáit is átlátva, az ENSZ szervezetei által támogatott nemzetközi környezetvédelmi program keretében dolgozott.

Túl az egyre bővülő, szélesedő mérnöki teendőkön emberi sorsokra is figyel, s az olykor nagyon kegyetlen körülmények közepette élők rendkívül küzdelmes élete, maguk a körülményeik, a fizikailag is megtapasztalt szomorú valóság tanulságok levonására is késztetik. Hisz ahol dolgozik – Fekete-Afrikában a Guineai Köztársaságban, Elefántcsontparton, Beninben, Ghánában, Kamerunban, Irakban, majd Észak-Afrikában – mindenhol, önön habitusából is indítatva, a *nemzet* fogalmát újra és újra átértékeli, hisz egyre jobban foglalkoztatja, mert példaértékű tapasztalattal gazdagodik e népek között. Őt idézem: „Sokat merítettem ebből az ott uralkodó, egyszerű, de kézzel fogható, baráti szellemiségből, az akkor már egyre individuálisabb, a közélettől távolodó érdeklődésű Európába való visszatérésem után.”

1991-ben néhány munkatársával – a honi privatizáció kritikus helyzetét átértékelve – önálló tervező- és szakértői mérnökirodát alapítottak (VÍZ-INTER Mérnökiroda Kft.), mely mindmáig folyamatosan működik, és ahol Éhn József ügyvezető igazgatói posztot tölt be..

1989-ban lett a Mérnök Egylet alapító tagja, s az 1996-ban létrejött Magyar Mérnöki Kamarának elnökségi tagjává választották; jelenleg a Budapesti és Pest Megyei Mérnöki Kamara Etikai és Fegyelmi bizottságában dolgozik.

1992-ben a Mérnöki Egylet kezdeményezésére újjáalapítja a magyar FIDIC szervezetet, a Magyar Tanácsadó Mérnökök és Építészek Szövetségét, a magyar tervező- és szakértő vállalkozások szakmai szervezetét, amelynek hét éven át elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke. Kiemelkedő szakmai munkásságainak, azok eredményeinek – amelyek mind-mind külön gazdasági és erkölcsi hasznot jelentettek és jelentenek mind a szakmának, mind hazánknak –, felsorolása e jelen időkeretet messze túlfeszítenék. E mérnöki teljesítmények minőségére és említett gazdasági hasznosságára elsősorban magának a szakmának kellett volna eddig is kiemelt figyelmet tanúsítania, és azt kiemelten elismernie.

Éhn József nemzetközi projekteken szerzett egyedülálló szakmai tevékenységei szinte az egész országot felölelik. Rendkívül felelősségteljes mérnöki feladatain túl a nemzettudat ápolásának, fenntartásának szabályos szellemi nagyköveti teendőit képviseli itthon és határainkon túl.

„Miért nincs magyar nemzetpolitika? Mi vezetett ide és milyen következményei lehetnek? Hogyan válhatunk tudatos nemzetté?” – tette fel e kérdéseket még 2007 áprilisában Székelyföldön, Háromszékben egy előadása keretében. S válaszában önmaga adott megerősítést e kérdések jogosságáért: „Következetes nemzetpolitika hiányában a magyarság nem válhat nemzetté. Bizalomra, kapcsolatteremtésre, együttműködésre, illetve világos beszédre lenne szükség a közéletben. Erősíteni kellene a magyar nyelvű oktatást, a történelmi egyházak szerepét, és vissza kellene állítani a nemzeti jelképek tiszteletét.”

A 2007-ben elmondott gondolatok a nemzeti ipar és föld védelmének, a vállalkozások esélyegyenlőségének, az arányos közteherviselés megvalósításának, a kultúra védelmének, valamint az önfeladás helyett a szülőföldön történő boldogulás támogatásának, egy felelős magyar kormány megvalósításának igényével egészültek ki. Ugyanakkor felhívta a figyelmet a nemzetpolitikai célok megállapításának fontosságára, amelyek az együttműködését teszik lehetővé, kiemelve az *autonómia* jogosságát. „A magyar kormány köteles anyagi és eszmei támogatást nyújtani az autonómiaharcban – mondotta, és példaként a dél-tiroli autonómia létrejöttét, az osztrák–olasz együttműködést említette. Egyértelműen megfogalmazta: az

autonómiáról szóló népszavazás jogos és törvényes. Ennek lebonyolításához mind társasága, mind ő maga jelentős anyagi támogatással járultak hozzá.

A már említett „Társaság a Kárpát-medence Magyarországaért” egyesület az alapszabályban rögzített és önként vállalt céljai és feladatai közül az általuk is két legfontosabb célt idézem, ezek:

1. Síkra száll a Kárpát-medencében élő magyarság állampolgárai jogainak védelméért,
2. Támogatja a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségek, valamint a határon túli magyarság szülőföldön megmaradásához szükséges, biztonságos életfeltételekért, az etnikai megkülönböztetések felszámolásáért, a kisebbségeket, az Európai Unióban megillető kedvezményes jogok és érvényesítéséért folytatott kezdeményezéseket.

Éhn József fáradhatatlanul járja az elcsatolt területek falvait, városait, s ahol csak lehet, ahol legnagyobb a jaj, ott találok magam is...Rendszeresen, magánszemélyként és vállalkozásával önzetlenül, rengeteget áldoztak, áldoznak humanitárius célokra, a trianoni határokkal szétszabdalt magyar nemzeti szellem egyesítése érdekében. Ilyen például Rákóczi Szövetség által kezdeményezett, felvidéki magyar kisiskolások, óvodások részére adományokból szervezett, oktatási–nevelési program, amelyet mindmáig támogatnak; vagy Nagybányán, Teleki Sándor gróf – a román állam által jogtalanul államosított – lakóházának visszavásárlásához adott jelentős családi pénzádomány, valamint a Ház gondozásában kifejtett tevékenység, és sorolhatnám.

Azon díjak közül, amelyeket most felsorolok, Éhn József úr – 45 éves szakmai munkásságát valahogy soha nem figyelembe véve – kivétel nélkül *közéleti munkásságáért* kapta, így a Gábor Áron díjat, a Teleki Sándor díjat, a Velencei tóért érdemérmet; állítatott emléktábla a bikfalvai (Háromszék) református templom orgonájának helyreállításáért és a teljes rekonstrukció költségeihez történő hozzájárulásért.

Tisztelt Éhn József úr!

Főhajtással köszönöm Önnek, Önöknek, és az Önnel minden lényeges kérdésben és feladatban fáradhatatlanul, maradéktalanul osztozó feleségének, Gabriella asszonynak mindazon áldozatos, nemes, példaértékű munkájukat, amelyet négy gyermekük és hét unokájuk boldogságos, segítő gondozása mellett tettek és folytatnak nemzetünkért, a jövőnkért!

Az Ön és az Önök munkásságát – ha tehetném – a *Magyar Szabadságért* díjjal jutalmaznám.

Mert így lenne igazságos.

De a legnagyobb magyar, gróf Széchenyi István nevével nemesített díj talán még inkább hirdetője mindannak az igazságnak, munkának és becsületnek, amelyet a gróf fogalmazott meg, s amely így mindkettőjük munkásságának fundamentuma is:

„Alkotmányos szabadság, felemelkedett nemzetiség a mi elemünk. (...) A nemzetiség felemelkedése végett mindig elménk előtt lebegett: hogy Magyarok vagyunk, s azt sem akartuk soha is feledni, hogy egyszersmind Emberek vagyunk. (...) Tegyen mindegyikünk a mennyit tehet honért, földieiéért! S ki becsületesebben, elszántabban járandja utolsó lehellestéig a hazafiság pályáját, az legyen győztes – diadalmas!”

A *Kelet népe* és a *Világ* (idézetek e műveiből) írójának szavaival tisztelettel köszönöm meg ismét Önnek eddigi, a nemzetünkért, embertársaink sorsát jobbító, javító, eredményes munkásságát, az *In hoc signo – E jelben győzni fogsz* kihangsúlyozásával, és a következő idézet soraival:

„Köszönöm Uram, hogy tiszta a szemem / S hogy látom ragyogni arcodat / Köszönöm, hogy erős a lelkem / S tudom harcolni harcodat.”

Kérem, vegye át a Széchenyi Társaság által adományozott oklevelet és emléklakettet.
Isten éltesse Önt, Önöket, a HAZÁT!

Dr. Kőrösi Mária
egyetemi docens
a Széchenyi Társaság elnökségi tagja

